

Księga Liczb

Rozdział 10

1. Potem Pan rzekł do Mojżesza, mówiąc: 2. Spraw sobie dwie trąby srebrne; robotą ciągnioną uczynisz je, których używać będziesz do zwoływania ludu, i gdyby się wojsko ruszać miało. 3. A gdy zatrąbią w nie, tedy się do ciebie zbieży wszystek lud ku drzwiom namiotu zgromadzenia. 4. A jeźliby w jedną tylko zatrąbiono, tedy się zejdą do ciebie książęta, i hetmani wojsk Izraelskich. 5. Gdyby zaś zatrąbiono głos przerywając, tedy się ruszy obóz leżących na wschód słońca. 6. A gdy drugi raz zatrąbią, głos przerywając, tedy się ruszy obóz leżących na południe; z przerywaniem trąbić będą, gdy się ruszyć będą mieli. 7. Ale gdy zwoływać lud będziecie, trąbić będziecie, a nie będziecie przerywać. 8. A synowie Aaronowi, kapłani, trąbić będą w trąby: i będzie wam to za ustawę wieczną w potomstwie waszem. 9. A gdy wyciągniecie na wojnę w ziemi waszej przeciwko nieprzyjacielowi, któryby was trapił, z przerywaniem w trąby trąbić będziecie; a przyjdziecie na pamięć przed Panem, Bogiem waszym, i zachowani będziecie od nieprzyjaciół waszych. 10. W dzień także wesela waszego, i w święta uroczyste wasze, i na nowiu miesiący waszych, będziecie trąbić w te trąby przy ofiarach waszych całopalnych, i przy ofiarach waszych spokojnych, i przywiodą was na pamięć przed Bogiem waszym; Ja Pan, Bóg wasz. 11. I stało się roku wtórego, miesiąca wtórego, dnia dwudziestego tegoż miesiąca, że się podniósł obłok przybytku świadectwa. 12. I ruszyli się synowie Izraelscy z hufcami swymi z puszczy Synaj, a stanął obłok na puszczy Faran. 13. I ruszyli się najpierwej tak, jako był Pan rozkazał przez Mojżesza. 14. Albowiem ruszyła się chorągiew obozu synów Judowych naprzód z hufcami swemi, a nad wojskiem jego był hetman Naason, syn Aminadabów. 15. A nad wojskiem pokolenia synów Isascharowych był hetmanem Natanael, syn Suharów. 16. A nad wojskiem pokolenia synów Zabulonowych był hetmanem Elijab, syn Helonów. 17. Zatem złożono przybytek, i ciągnęli synowie Gersonowi, i synowie Merarego, niosąc przybytek. 18. Ruszyła się zaś chorągiew obozu Rubenowego z hufcami swemi, a nad wojskiem jego był hetmanem Elisur, syn Sedeurów. 19. A nad wojskiem pokolenia synów Symeonowych był hetmanem Selumijel, syn Surysaddajów. 20. A nad wojskiem też pokolenia synów Gadowych był hetmanem Elijazaf, syn Duelów. 21. Zatem ruszyli się Kaatytowie, niosąc świątnicę, i stanowili przybytek, aż ci nadciągnęli. 22. Potem ruszyła się chorągiew obozu synów Efraimowych z hufcami swemi, a nad wojskiem jego był hetmanem Elisama, syn Ammiudów. 23. Nad wojskiem zaś pokolenia synów Manasesowych był hetmanem Gamalijel, syn Pedasurów. 24. Nad wojskiem zaś pokolenia synów Benjaminowych był hetmanem Abidan, syn Gedeonów. 25. Potem ruszyła się chorągiew obozu synów Danowych zawierając wszystkie obozy z wojski ich, a nad wojskiem jego był hetmanem Achyjezer, syn Ammisaddajów. 26. A nad wojskiem pokolenia synów Eserowych był hetmanem Pagijel, syn Ochranów. 27. A nad wojskiem pokolenia synów Neftalimowych był hetmanem Ahira, syn Enanów. 28. Takieć było ciągnięcie synów Izraelskich z hufcami ich; i tak ciągnęli. 29. Potem rzekł Mojżesz do Hobaba, syna

Raguelowego Madyjańczyka, świekra swego: My ciągniemy do miejsca, o którym rzekł Pan: Dam je wam. Pójdź z nami, a uczynimyć dobrze, ponieważ Pan obiecał wiele dobrego Izraelowi. **30.** Któremu on odpowiedział: Nie pójdę: ale się wrócę do ziemi mojej i do rodziny mojej. **31.** I rzekł Mojżesz: Proszę, nie opuszczaj nas; bo ty wiesz, gdzie byśmy na puszczy obóz stanować mieli, i będziesz przewodnikiem naszym. **32.** A jeżeliś pójdiesz z nami, i spotka nas to dobre, którym nam Pan uczyni dobrze, i my dobrze uczynimy tobie. **33.** I odciągnęli od góry Pańskiej drogą trzech dni, a skrzynia przymierza Pańskiego szła przed nimi drogą trzech dni, aby im upatrzyła miejsce odpoczynienia. **34.** A obłok Pański siedł nad nimi we dnie, gdy się ruszali z stanowiska. **35.** A gdy się ruszyć miała skrzynia, tedy mawiał Mojżesz: Powstań Panie, a niech będą rozproszeni nieprzyjaciele twoi, a niech uciekają, którzy cię nienawidzą, przed obliczem twojem. **36.** A gdy zaś stanęła, tedy mówił: Nawróć się Panie do niezliczonego mnóstwa wojska Izraelskiego.

Biblia gdańska – przekład Pisma Świętego na język polski z roku 1632 dokonany wspólnie przez braci czeskich i kalwinistów. Jedno z najpopularniejszych polskich tłumaczeń protestanckich.